



Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 870

26 Μαΐου 2017



15ήμερη έκδοση • Έτος ίδρυσης 1966
Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Το Πνεύμα ζωογονεί και μεταμορφώνει μια φοβισμένη ομάδα ανθρώπων που κρυβόταν, σε μάρτυρες θαρραλέους και συνειδητοποιημένους, σε μια κοινότητα, την Εκκλησία, με αποστολή να βάλει την ανθρωπινή ιστορία σε μια ενωτική τροχιά. Καθιστά τον λόγο τους αποτελεσματικό αλλά δεν τους εξαιρεί από την αμφισβήτηση και την απαξίωση. **“ Μερικοί ήταν απορημένοι και θαύμαζαν ... και άλλοι χλεύαζαν και έλεγαν «Έτούτοι πρέπει να είναι πολλοί μεθυσμένοι!»** (Πρ.Απ. 2,12.13). Για το σκοπό αυτό ο Αναστημένος τους κατέστησε κοινωνούς του Πνεύματος του Θεού που τον Ανάστησε “φύσηξε πάνω τους και τους είπε: «Λάβετε Άγιο Πνεύμα. Αν σε κάποιους συγχωρέστε τις αμαρτίες, τους έχουν συγχωρεθεί”, για μια πολύ συγκεκριμένη αποστολή πραγματικά ιερή «την άφεση των αμαρτιών την συγγνώμη» που είναι προϋπόθεση για την ενότητα και την ειρήνη του ανθρωπίνου γένους

Στο κατά Ιωάννη Αγ. Ευαγγέλιο (Ιω.20,19-23) διαβάζουμε:

‘Όταν βράδιασε εκείνη τη μέρα, δηλαδή την πρώτη μετά το Σάββατο κι ενώ ήταν κλειστές οι πόρτες του σπιτιού όπου βρίσκονταν οι μαθητές, επειδή φοβόνταν τους Ιουδαίους, ήλθε ο Ιησούς και στάθηκε στη μέση και τους λέει: «Ειρήνη μαζί σας!» Κι όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά του. Χάρηκαν, λοιπόν, οι μαθητές που είδαν τον Κύριο. Τους είπε, λοιπόν, πάλι

“Πεντηκοστή” Πιστεύουμε στο Άγιο Πνεύμα της Συμφιλίωσης και της Ειρήνης



ο Ιησούς: «Ειρήνη μαζί σας! Όπως έστειλε εμένα ο Πατέρας, έτσι κι εγώ στέλνω εσάς». Κι όταν το είπε αυτό, φύσηξε πάνω τους και τους είπε: «Λάβετε Άγιο Πνεύμα. Αν σε κάποιους συγχωρέστε τις αμαρτίες, τους έχουν συγχωρεθεί. Αν σε κάποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι».

Λόγος του Κυρίου

“Οι πόρτες του σπιτιού όπου βρίσκονταν οι μαθητές ήταν κλειστές επειδή φοβόνταν τους Ιουδαίους”. Έτσι συμβαίνει πάντοτε όπου κυριαρχεί η αβεβαιότητα ή όταν ενεργούμε με βάση τους φόβους μας, η

ζωή παραλύει. Η χαρά δίνει τη θέση της στην καχυποψία. Η κοινότητα των μαθητών δεν έχει το κουράγιο να αντιμετωπίσει το σκάνδαλο του Σταυρού, τους βαραίνει το γεγονός ότι τον εγκατέλειψαν, κλείστηκαν στον εαυτό τους και αισθάνονταν ασθενείς και αδύναμοι. Και όμως ο Αναστημένος, με τα σημεία του Σταυρού επάνω του, επιστρέφει εκεί και σε κείνους που έδειξαν να μην μπορούν να διαχειριστούν την αδυναμία τους. Εκείνος τους δείχνει εμπιστοσύνη και διαχειρίζεται την δική τους αδυναμία και ο φόβος δίνει τη θέση του στη χαρά : **«Χάρηκαν, λοιπόν, οι μαθητές που είδαν τον Κύριο».** Σ’ αυτούς λοιπόν, είπε: **«Ειρήνη**

μαζί σας!», που δεν είναι απλά ένας χαιρετισμός, αλλά είναι η δωρεά εκείνης της ειρήνης για την οποία ο Ιησούς είχε πει: **«σας αφήνω την ειρήνη. Τη δική μου ειρήνη σας δίνω. Δε σας τη δίνω όπως τη δίνει ο κόσμος. Μην ανησυχείτε και μη δειλιάζετε»** (Ιω 14,27). Είναι η ειρήνη που δεν είναι κατόρθωμα ανθρωπινό, και που συνήθως -αν όχι πάντοτε- σημαίνει κατάπαυση εχθροπραξιών και ισορροπία φόβου ή συμφερόντων και είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών και ψεμάτων. Η ειρήνη στην οποία αναφέρεται ο Ιησούς είναι ένα δώρο του Θεού. Ένα άδοχο εργαλείο με το οποίο ο άνθρωπος μπορεί να αντιμετωπίζει κατά πρόσωπο το πρόβλημα του κακού και του θανάτου με προοπτική την τελική νίκη, προσβλέποντας στη Βασιλεία του Θεού, όταν ο Θεός θα είναι «τα πάντα σε όλους». Είναι η ειρήνη που πηγάζει από την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των ανθρώπων, που ως υπόδειγμα έχει την συνύπαρξη των προσώπων της Αγίας Τριάδας, και γι’ αυτό εργάζεται .

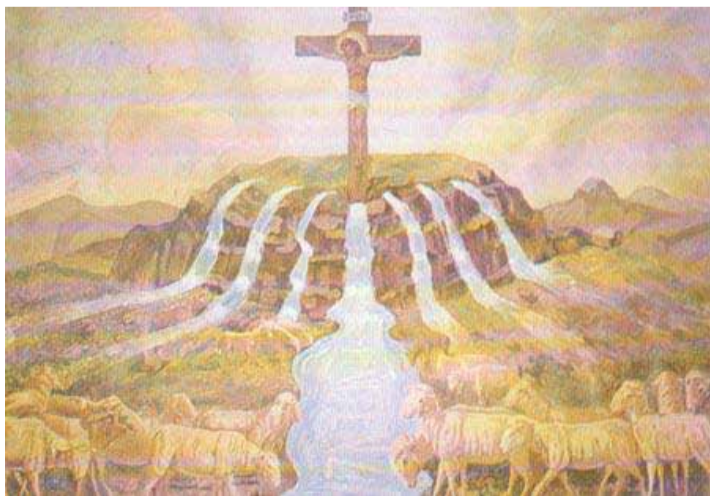
Ο Αναστημένος τους προίκισε : **«φύσηξε πάνω τους και τους είπε: Λάβετε Άγιο Πνεύμα».** Είναι η ίδια έκφραση που χρησιμοποιεί το Βιβλίο της Γενέσεως όταν πραγματεύεται

συνέχεια στη σελ. 4

Τα Μυστήρια: Ο Θεός μέσω των πλασμάτων του μπαίνει στην ανθρωπινή ιστορία

Τούτες τις μέρες σημαντικός αριθμός από τα παιδιά μας λαβαίνουν, αφού πρώτα προετοιμάστηκαν επαρκώς στα δύο Κατηχητικά μας Κέντρα, το μυστήριο του Χρίσματος, της Θ. Ευχαριστίας και της Μετανοίας-Συμφιλίωσης.

Στην κατήχηση, όταν έφτανε η στιγμή να διαπιστώσει ο κατηχητής αν ξέραμε αυτά που, με τόση αγάπη και κόπο, προσπαθούσε να μας κάνει να μάθουμε, και μας ρωτούσε τι είναι τα μυστήρια της Εκκλησίας μας,



απαντούσαμε, απαγγέλοντας αυτή την πρόταση που

είχαμε απομνημονεύσει: “Τα μυστήρια είναι τα ορατά και

αποτελεσματικά σημεία της Χάριτος του Θεού”,

Ας προσπαθήσουμε τώρα, λέξη-λέξη να αναλύσουμε αυτόν τον σύντομο κατηχητικό ορισμό ώστε να συνειδητοποιήσουμε τί άραγε θυμόμαστε, και αν θυμόμαστε από την παιδική ηλικία μέχρι τώρα, τί νομίζουμε ότι είχαμε καταλάβει τότε ή καταλαβαίνουμε τώρα διότι, μερικές φορές, φαίνεται ότι η χριστιανική μας μόρφωση “έχει μείνει πίσω” και δεν συνοδεύει επάξια την ενγένει ανθρωπινή μας μόρ-

φωση, έχουμε μείνει στην “παιδική κρεμουλά”, με αποτέλεσμα να συμβαίνουν “πολλά ατυχήματα” κατά την διαδρομή της ζωής μας.

Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να καταλάβουμε τι εννοούμε όταν λέμε :

Ορατά (σημεία)

Εμείς οι άνθρωποι, για να αντιληφθούμε, να γνωρίσουμε, και να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας, έχουμε ανάγκη να δούμε, να ακούσουμε, να αγγίξουμε, να γευτούμε. Οι αισθήσεις μας είναι αναγκαίες όχι

συνέχεια στη σελ. 2

συνέχεια από σελ. 1

μόνο για την κατανόηση του υλικού κόσμου που μας περιβάλλει αλλά και για να διευρύνουμε τον πνευματικό και συναισθηματικό μας κόσμο. Για παράδειγμα : αν δεν βλέπουμε, αν δεν αγγίζουμε, αν δεν επικοινωνούμε με κάποιο τρόπο με τα πρόσωπα που αγαπάμε, στο πέρασμα του χρόνου η αγάπη ξεθωριάζει, μέχρι που μπορεί να γίνει μια παλιά ανάμνηση, να καταντήσι μια απλή γνωριμία.

Σημεία

Είναι χειροπιαστά, συγκεκριμένα και συμβολικά αλλά όλα παραπέμπουν σε κάποια άλλη πραγματικότητα. Φερεπείν :

Όταν βλέπουμε μια σημαία έχουμε μπροστά μας ένα πολύχρωμο ύφασμα. Στο μυαλό όμως έρχεται μια πραγματικότητα που υλοποιείται διαμέσου ανθρώπων, γλώσσας, κινήσεων, εθίμων, ιστορίας, μιας συγκεκριμένης εδαφικής περιοχής κλπ. και αυτό το ονομάζουμε κράτος, έτσι με βάση αυτό το σημείο, τη σημαία του, δεν το συγχέουμε με ένα άλλο κράτος.

Όταν δούμε από μακριά καπνό, αμέσως καταλαβαίνουμε ότι κάπου υπάρχει φωτιά και από το χρώμα του μπορούμε να καταλάβουμε,



σε γενικές γραμμές τι καίγεται.

Όταν κάνουμε ένα δώρο σε κάποιον φίλο, μέσω αυτού που του δωρίζουμε εκφράζουμε κάτι που έχουμε στην καρδιά μας γι' αυτό το πρόσωπο.

Η σημαία, ο καπνός και το δώρο είναι σημεία. Είναι δηλαδή πραγματικότητες που δεν τις λαβαίνουμε υπόψη μας αυτές καθαυτές αλλά ως κάτι που εκπροσωπούν, δηλαδή κάποιες άλλες εξίσου υπαρκτές πραγματικότητες : την πατρίδα, τη φωτιά, τη φιλία.

Μέσω πολλών άλλων σημείων, οι άνθρωποι βρίσκουν πάμπολλους τρόπους για να εκφράσουν κάτι το πολύ σημαντικό, παραδείγματος χάριν : ο προφορικός και γραπτός λόγος, το φιλί, η χειραψία, ο εναγκαλισμός, και αυτά είναι σημεία και κάνουν εκφραστική και δυνατή την επικοινωνία των ανθρώπων, αλλά συνάμα κάνουν ορατά και τα συναισθήματα που είναι υπαρκτά και που διαφορετικά δεν μπορούμε να δούμε.

Υπάρχουν σημεία που χρησιμοποιούνται για να

φανερώσουν περισσότερες της μιας πραγματικότητες. Τότε συνοδεύονται από τον λόγο (που και αυτός με τη σειρά του είναι ένα σημείο) που επεξηγεί καθορίζοντας το νόημα των χειρονομιών: τότε ένα φιλί είναι έκφραση αγάπης, τότε είναι φιλί αποχαιρετισμού, τότε είναι φιλί συμπαράστασης στον πόνο κλπ.

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι, αυτές οι πράξεις-σημεία, όχι μόνο συμβολίζουν κάτι που συμβαίνει στην καρδιά μας αλλά και το ενδυναμώνουν και το εμβαθύνουν, τούτέστι την αγάπη και την συμπάθεια, το ενδιαφέρον κοκ. Πολλά από αυτά τα "σημεία" είναι αποτελεσματικά αλλά, μέχρι ενός ορίου. Πολλές φορές υπόσχονται περισσότερα απ' ότι παράγουν στην πράξη.

Τα σημεία των Μυστηρίων, όπως και πολλά άλλα σημεία που συναντάμε στη ζωή και στη διδασκαλία της Εκκλησίας, έχουν τις ρίζες τους στην πραγματικότητα της καθημερινής ζωής του ανθρώπου, της ανθρωπότητας, της ιστορίας. Μπορούμε να βρούμε ομοιότητες και σε άλλες θρησκείες. Όλα έχουν κατά κάποιο τρόπο προεικονιστεί και προγευτεί.

Είναι εγγραμμένα στην ανθρώπινη φύση.

Η Χάρις

Ο όρος ΧΑΡΙΣ για τον χριστιανισμό είναι θεμελιώδης, εννοεί την αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο την οποία διοχετεύει μέσω του Υιού, που από αγάπη για τον άνθρωπο ενσαρκώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, που αγάπησε τον άνθρωπο, όπως ο Πατέρας και που τον οδήγησε μέχρι τη θυσία Του πάνω στο Σταυρό. Τον όποιον το Αγ. Πνεύμα τον ανάστησε από τους νεκρούς. Ο Θεός είναι Αγάπη, μας δίδαξε ο Απόστολος Ιωάννης. Αυτή η Αγάπη, ο Θεός, επιτρέπει στον άνθρωπο να μετέχει στη ζωή Του μέσω του Ιησού Χριστού, με την ενέργεια του Αγ. Πνεύματος.

Αυτή η προσφορά του Θεού Πατέρα συνεχίζει να διοχετεύεται στον Άνθρωπο μέσω του Αγ. Πνεύματος διαμέσου της Εκκλησίας.

Ίσως εδώ πρέπει να θυμίσουμε ότι η Εκκλησία είναι: η κοινότητα των μαθητών του Ιησού Χριστού, ο Λαός που ο Θεός Πατέρας κάλεσε, ο Υιός σύναξε και συγκρότησε σε Σώμα του και το Πνεύμα το Άγιο ζωοποίησε, και αποκαλύπτει στον κόσμο. π.ιμ [Συνεχίζεται](#)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Καθολικών Σύρου διοργανώνει Ομιλία η οποία θα γίνει από τον Συριανό Ιησούτη Ιερομόναχο και Καθηγητή Σεβαστό Πατέρα Μιχαήλ Ρούσσο, με θέμα :

«Μαζί με τον Αντώνη Σαμαράκη, τον αιώνιο έφηβο, για να καλύτεψουμε τον κόσμο».

Η ομιλία θα πραγματοποιηθεί στις 28 Μαΐου 2017, ημέρα Κυριακή και ώρα 8 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου, στην Ερμούπολη, Αίθουσα "Γιάννη Ρίτσου".

Καλούμε το Συριανό Κοινό να παρακολουθήσει

την ενδιαφέρουσα αυτή Ομιλία του Συμπατριώτη μας Καθηγητή, Θεολογίας, Φιλοσοφίας, Φιλολογίας. π. Μιχαήλ Ρούσσου.

Είσοδος ελεύθερη για όλους.

ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΗ ΣΙΦΝΟ

Στις 13 Ιουνίου πανηγυρίζει ο Ι.Ν. του Αγ. Αντωνίου στη Σίφνο.

Ο Επίσκοπος και δυο Ιερείς θα μεταβούν για τη Θ. Λειτουργία. Όποιος επιθυμεί να συμμετέχει σε το δηλώσει στον π. Αντώνιο τηλ. 6945554782, το αργότερο μέχρι την Πέμπτη, 8 Ιουνίου.

Θα αναχωρήσουμε

από τη Σύρο την Κυριακή, 10 Ιουνίου στις 6,30 μ.μ. και θα επιστρέψουμε την Τετάρτη 14 Ιουνίου στις 15,45 μ.μ.

Στους Αγίους Αναργύρους:

Στις 29 Μαΐου 6:30 μ.μ. Ροδάριο, 7:00 μ.μ. Θεία Λειτουργία.

Στις 5, 12, 19 και 26 Ιουνίου στις 7:00 μ.μ. Θεία Λειτουργία.

Πανηγύρι του Αγίου Αντωνίου της Παδούνης στη Φοινικιά στις 13 Ιουνίου, 6:30 μ.μ..

Έλαβαν το Μυστήριο του Βαπτίσματος

Ο Οδυσσεάς του Ισιδώρου Ρούσσου και της Γιάννας Ρούσσου στον Ι.Ν. Ευ-

αγγελιστριάς στις 21/5/17

Η Λυδία -Φραγκίσκα του Γεωργίου Μηλιαρά και της Μαρίαςκας Ρούσσου στον Ι.Ν. Ευαγγελιστριάς στις 21/5/17

Η Ιωάννα του Νικολάου Βαρθαλίτη και της Σοφίας Στεφάνου στον Ι.Ν. Αγίου Σεβαστιανού στις 13/5/17.

Απεβίωσαν

Ο Ιωάννης Παπαμανώλης, 90 ετών, στην Ερμούπολη, στις 16/5.

Ο Πέτρος Ι. Ρούσσος (Μπέμπλος), 96 ετών, στο Μάννα, στις 12/5

Ο Αντώνιος Λ. Βουτσινός, 73 ετών, στο Γαλινσό, στις 20/5

Μνημόσυνο

Λουκίας και Τζώρτζη Φρέρη (Κωστάρας), εκταφή, στις 12/6 στον Ε.Ν. Ιεράς Καρδιάς του Ιησού στο Γαλινσό στις 8 μμ.

Πέτρου Ι. Ρούσσου (Μπέμπλος), τεσσαρακονθήμερο στον Ε.Ν. Μεταστάσεως της Θεοτόκου Μάννα, στις 21/6. Τα παιδιά του ευχαριστούν όσους τους συμπαράστηκαν στο πένθος τους.

Γεώργιου Δουράτσου τεσσαρακονθήμερο στον Ε.Ν. Αγ. Πέτρου στην Ποσειδωνία στις 10/6 στις 12,30μμ

Μαρκελίνας Δαέλη του Γεωρ., εκταφή, στο παρεκκλήσιό του Καθ. Κοιμητηρίου στην Ερμούπολη, στις 7/6, στις 6μμ.

Μαριγούλας Ιωαν. Πρίντζη, τεσσαρακονθήμερο στον Ε.Ν. Αγ. Σεβαστιανού, Άνω Σύρο, στις 24/5, στις 7μμ. Τα παιδιά της ευχαριστούν όσους τους συμπαράστηκαν στο πένθος τους.

ΔΩΡΕΕΣ**"ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΥΡΟΥ" Eis μνήμη**

Σεβαστιανού Ρούσσου, αντί στεφάνου, από τα εγγόνια του, Ισιδώρου και Γιάννα Ρούσσου, 50,00ευρώ.

Σεβαστιανού Ρούσσου, από Νικόλαο και Κωνσταντίνα Ρούσσου, 50,00ευρώ.

Πέτρου Ρούσσου, από οικογένεια Αντωνίου και Μαρίας Ρούσσου, από τα εγγόνια του, Πέτρο και Μυρσίνη Ρούσσου, Σοφία και Λουκά Χούμο και από τα δισέγγονα του, 100,00€.

Αλοΐσιου Μαραγκού, τα παιδιά του Νικόλαο και Μελίνα Μαραγκού, 50,00€.

Η παρακάτω ανακοίνωση αποτελεί διόρθωση προηγούμενης:

Eis μνήμη Άννας Βεν. Βουτσίνου τα παιδιά της πρόσφεραν αντί μνημοσύνου 80€ στο Σύλλογο Αιμοδοσίας Σύρου, €50 σε αναγκασμένη οικογένεια, €30 στο Κοιμητήριο Ερμούπολης, €20 στις Ενοριακές Καμπάνες και €20 στην Ενορία Αγ. Γεωργίου.

Ο Γρηγόριος και Γεώργιος εις μνήμη των γονιών τους, χρηματοδότησαν την αγορά και την εργασία τοποθέτησης προβολέων, στο Παρεκκλήσιο της Παναγίας στην Ποσειδωνία. Η ενοριακή Επιτροπή τους ευχαριστεί.

Για τις ΕΝΟΡ. ΚΑΜΠΑΝΕΣ, η Ενορία αγ. Παύλου Πειραιά, 50€.

Σημείωση-διόρθωση

Εκ παραδρομής το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχε το λανθασμένο αριθμό σειράς ως 889 ενώ ο σωστός είναι 869

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Ποσειδωνία Τ.Θ.: 1104

84100 Σύρος

τηλ./fax: 22810 42557

e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσου
Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

28 Μαΐου 2017 - 7η Κυριακή του Πάσχα

Η Ζωής σας ποηλές φορές θα είναι δύσκολη έχετε μου όμως εμπιστοσύνη. Ζω εγώ θα ζήστε και εσείς

Ανάγνωσμα από κατά Ιωάννη Αγ. Ευαγγέλιο (Ιω.17.1-11)

Ο Ιησούς προσεύχεται. Μιλά η καρδιά του Γιου και του Φίλου. Ευχαριστεί και μεσιτεύει. Είναι ανάμεσα στο Θεό και τους μαθητές του. Η προσευχή του, είναι μια προσευχή που δεν μπορεί να γνωρίσει τα όρια του χρόνου. Όταν ο Ιησούς προσεύχεται στον Πατέρα «για τους ανθρώπους εκείνους που μου έδωσες μέσα από τον κόσμο», σημαίνει ότι προσεύχεται και για μας, σήμερα. Έτσι φανερώνει τους διαχρονικούς δεσμούς αγάπης και κοινωνίας ζωής που συνδέουν Εκείνον με κάθε μαθητή του: του χτες, του σήμερα και του αύριο αλλά και τους μαθητές μεταξύ τους.

«Πατέρα, έφθασε η ώρα. Δόξασε τον Υιό σου, ώστε ο Υιός να δοξάσει εσένα.» Η προσευχή εκείνου που προσεύχεται φανερώνει την αντίληψη του για το Θεό, τον εαυτό του, τους άλλους κατά συνέπεια φανερώνει και πώς, αυτές του οι αντιλήψεις, επηρεάζουν την καθημερινότητα του. Οι όροι «δόξα» και «δοξολογία» στη βιβλική παράδοση προσδιορίζουν την αποκάλυψη της «δύναμης» του Θεού, μέσα από τη πλάση και μέσα στην ιστορία. Στο κατά Ιωάννη ευαγγέλιο

αυτή η «δύναμη» φανερώνεται, κατεξοχήν, με το έργο και την αποστολή του Ιησού και με τρόπο όλως ιδιαίτερο με το γεγονός του Πάθους, του Σταυρού, του Θανάτου που οδηγεί στην Ανάσταση του Ιησού. (17,5).

Ο Ιησούς φανέρωσε σταδιακά το μυστήριό του, την ταυτότητά του, για να μπορέσουν να καταλάβουν οι μαθητές του. Το αποκορύφωμα αυτής της αποκάλυψης είναι ο Θάνατος και η Ανάστασή Του. Εκεί γίνεται η αποκάλυψη ότι είναι «Θεός ζώντων και όχι νεκρών», είναι Θεός που απελευθερώνει από την απελπισία του θανάτου και δωρίζει τη Ζωή. Η γνώση του Πατέρα και του Γιού, στο κατά Ιωάννη ευαγγέλιο, δεν είναι μια διαδικασία διανοητική αλλά μια εμπειρία κοινωνίας ζωής που διενεργείται, φανερώνεται και καλλιεργείται μέσα σ' ένα περιβάλλον βιωματικής πίστεως.

«Ανήκνουν σ' εσένα, κι εσύ τους έδωσες σ' εμένα...». Ο Ιησούς θεωρεί τους μαθητές του όχι ως ένα κατόρθωμα δικό του,

αλλά ως δώρο του Πατέρα του, και αυτός με την σειρά τους δωρίζει στον Πατέρα του. **«Τα λόγια που μου έδωσες τα έδωσα σ' αυτούς κι αυτοί τα δέχθηκαν».** Εδώ ο Ιησούς μιλά αλληλοτε για λόγια αλληλοτε και για εντοφίες του Θεού. Τόσο τα λόγια όσο και οι εντοφίες δεν είναι διαταγές αλληλά η σύναψη φιλίας και οι εικόνες της, οι οποίες περιγράφουν το νόημα της ζωής που προσφέρουν, και αποβλήθηκαν στο να διευκολύνουν εκείνον που θέλει να κατανοήσει τη ζωή με τον Χριστό και να την υιοθετήσει.

“Εγώ γι' αυτούς σε παρακαλώ. Δε σε παρακαλώ για τον κόσμο, αλλά για κείνους που μου έδωσες, επειδή είναι δικοί σου.” Ο Ιησούς προσεύχεται για τους μαθητές του. **«Δε σε παρακαλώ για τον κόσμο»:** ο όρος ‘κόσμος’ σκιαγραφεί



ό, τι και όποιον απορρίπτει τον Ιησού, όποιον δεν θέλει να τον εμπιστευθεί και να τον δεχτεί ως σύντροφο και εμπνευστή του ταξιδιού της ζωής. Μην δεχόμενος τον Γιό δεν δέχεται ούτε και τον Πατέρα που τον απέστειλε.

Ο Ιησούς, λοιπόν, προσεύχεται για κείνους με τους οποίους άρχισε μια πορεία προσέγγισης της Βασιλείας του Θεού και θέλει να τους ενισχύσει στην πορεία τους προς αυτήν, προς το Θεό Πατέρα. Τώρα, με το θάνατό του, όχι μόνο δεν θα

είναι εμφανώς ανάμεσα τους, αλλά και με το σταυρικό του θάνατο θα τους σκανδαλίσει και θα τους αποπροσανατολίσει. **«Τώρα δεν είμαι πια στον κόσμο, ενώ αυτοί είναι στον κόσμο κι εγώ έρχομαι σε σένα».** Προσεύχεται ώστε με καρτερικότητα να επιμένουν στις αξίες που έλαβαν από Εκείνον και να τις βιώνουν με αφοσίωση και πιστότητα, και να αποδειχθούν αξιόπιστοι μάρτυρες του έργου του στον εχθρικό κόσμο.

Κυριακή 15 Ιουνίου 2017 - Εορτή της Αγίας Τριάδος

Πιστεύουμε στη αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο, γιατί μιλά μια γλώσσα που καταλαβαίνουμε

Ανάγνωσμα από κατά Ιωάννη Αγ. Ευαγγέλιο (Ιω. 3,16-18)

Αν κάποιος με ρωτούσε: «ο χριστιανός, δηλαδή εσύ, σε ποίο Θεό πιστεύει (ς), περίγραφέ μου τον, πες μου κάτι γι' αυτόν», πιθανολογώ ότι η άμεση απάντησή μου θα ήταν: «Πιστεύω εις ένα Θεό Πατέρα, Παντοκράτορα, που μας αποκαλύφθηκε στον Ιησού Χριστό. Ένας Θεός σε τρία πρόσωπα, Πατέρας Υιός και Άγιο Πνεύμα.»

Ο Απόστολος Ιωάννης όμως, ο οποίος έζησε δίπλα στον Ιησού, έχει μια διαφορετική και πιο ολοκληρωμένη άποψη: Ο Θεός είναι αγάπη.

Το συνώνυμο της αγάπης είναι: δίνω, δωρίζω: **“έτσι αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε το μονογενή του Υιό”,** σκοπός αυτού του δώρου: **“ για να μη χαθεί κανείς που να πιστεύει σ' αυτόν”.** **“Αυτός” είναι “ο Θεός που είναι η Αγάπη”.** Σώζεται όποιος έχει εμπιστοσύνη στην Αγάπη.

σκεί: “Ο Πατέρας είναι η αιώνια δωρεά, χωρίς περιορισμούς και προϋποθέσεις. Ο Υιός ενεργεί την αποδοχή αυτής της δωρεάς, χωρίς περιορισμούς και προϋποθέσεις. Εκείνος που αγαπά, Ο Αγαπημένος, Η Αγάπη.”

Η αγάπη είναι πριν από όλα μια σχέση, ένα άνοιγμα σε κάποιον άλλο, μια προσφορά σε κάποιον άλλο. Είναι συνεχής επικοινωνία, ανταλλαγή, συνύπαρξη, δωρεά. Μια ενότητα μέσα από τη διαφορετικότητα όπου ο ένας με τον άλλον, μέσα από τη διαφορετικότητά του(ς), εμπλουτίζει και εμπλουτίζεται. Το κάθε πρόσωπο ζει για το άλλο, ο ένας ζει με τον άλλο, ο ένας ζει μέσα από τον άλλο, σε μια τέλεια ενότητα και δυναμική αμοιβαίοτητα.

“Στην αρχή ο Θεός (Γεν.1,1) είπεν: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα τη δική μας και την ομοίωσήν.» (Γεν.1,26), άντρα και γυναίκα τους Δημιούργησε (1,28). Η Αγάπη, η επικοινωνία, η ανταλλαγή, η συνύπαρξη, η δωρεά μεταξύ προσώπων είναι η εικόνα Του σε μας. Ιδού γιατί ο άνθρωπος νοιώθει τόσο έντονα την ανάγκη διαλόγου, της κοινωνίας, της αλληλεγγύης, για να μπορεί να πει ότι έχει ποιότητα ζωής και χωρίς αυτά νοιώθει ελλιπής και τη ζωή του υποβαθμισμένη. Ακριβώς, διότι μας έχει πλάσει «κατ' εικόνα και ομοίωσήν». Η εικόνα δόθηκε μια φορά για πάντα και δόθηκε για να γίνει εφικτό το «καθ' ομοίωσήν». Αυτό δεν επιτυγχάνεται μια φορά για πάντα, αλλά είναι αποτέλεσμα μιας δυναμικής εξέλιξης, και αυτό δημιουργεί την ιστορία.

Στο κατά Ιωάννη ευαγγέλιο(15,15) διαβάζουμε: **“σας έκανα γνωστά όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου”,** που σημαίνει ότι ο Ιησούς είναι η ολοκληρωτική αποκάλυψη του Πατέρα από τον οποίο όμως τα πάντα έχει λάβει. Και πάλι διαβάζουμε (16,15) ότι ο Ιησούς λέει για τον Πατέρα: **“Όλα όσα ανήκουν στον Πατέρα είναι δικά μου”,** και ακόμη ότι: **“το Πνεύμα θα πάρει από αυτά που έχω εγώ και θα σας τα αναγγείλει”,** και αν βάθουμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή και το: **“έτσι αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε το μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί κανείς που να πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει την αιώνια ζωή”,** καταλαβαίνουμε ότι εκείνος δεν αποκλείει κανέναν: **Ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό στον κόσμο για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος με αυτόν. Ο Υιός δεν θα κρίνει τον κόσμο”.** Καταλαβαίνουμε ότι σέβεται την ελευθερία του

ανθρώπου όταν αυτός (ο άνθρωπος) δεν δείχνει την εμπιστοσύνη στην Αγάπη που του προσφέρεται: **“όποιος δεν πιστεύει έχει κιάφας κριθεί”.** Πα τους Χριστιανούς, η όποια γνώση του Θεού, δεν έγκειται στην κατανόηση κάποιου δόγματος αλλά είναι το βίωμα του Θεού που ανακαλύπτει ο άνθρωπος μέσα στην Ιστορία, όπου ο Θεός είναι Πατέρας και αποκαλύπτεται στον Υιό και γίνεται παρών δια του Αγίου Πνεύματος, και που οδηγεί το ανθρώπινο γένος, τα πλάσματά του, στο τότε που ο Ίδιος θα είναι «τα πάντα σε όλους». Παρόλο που το φως του



Μυστηρίου της Αγίας Τριάδος είναι εκτυφλωτικό αν προσπαθήσεις να το κοιτάξεις κατάματα, εντούτοις μας χαρίζει άπλετα τη φώτισή του και μας δίνει στοιχεία τόσο για την κατανόηση του κόσμου όσο και για τη φύση και το σκοπό ύπαρξης του ίδιου του ανθρώπου.

Εδώ λοιπόν εντοπίζεται η πρωτοτυπία της χριστιανικής πίστης και της αντίληψης «περί Θεού» που την διαφοροποιεί από τις άλλες Αβρααμικές θρησκείες, Ιουδαϊσμό και μουσουλμανισμό, (μονοθεϊστικές) αλλά και από εκείνες της «σοφίας της ανατολής».

Πεντηκοστή

συνέχεια από σελίδα 1

τη δημιουργία του ανθρώπου, όπου λέει: «Τότε ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και φύσηξε μέσα στα ρουθούνια του πνοή ζωής. Έτσι έγινε ο άνθρωπος ζωντανό ον» (Γεν. 2,7). Το πρώτο έργο του δώρου του Αγίου Πνεύματος είναι η αποκατάσταση της τραυματισμένης από το κακό δημιουργίας, που φοβάται και κλείνεται στον εαυτόν της και ασθενεί. Μια αποκατάσταση και αναδημιουργία που και οι προφύτες προέβλεψαν: «Θα βάλω μέσα σας το Πνεύμα μου και θα σας κάνω ν' ακολουθείτε τους νόμους μου και να τηρείτε με προσοχή τις εντολές μου» (Ιεζ. 36,25-27).

Σ' αυτή την κοινότητα των μαθητών, την οποία αργότερα ο Άγιος Παύλος τόσο

καίρια θα περιγράψει: **Αδερφοί μου, βλέπετε ποιοι είστε εσείς που σας κάλεσε ο Θεός· δε βρίσκονται ανάμεσα σας πολλοί σοφοί με τα ανθρώπινα κριτήρια, ούτε πολλοί με πολιτική ισχύ, ούτε πολλοί με αριστοκρατική καταγωγή. Αλλά αυτούς που ο κόσμος τους θεωρεί μωρούς, εκείνους διάλεξε ο Θεός για να ντροπιώσει τελικά τους σοφούς· κι αυτούς που ο κόσμος τους θεωρεί ανίσχυρους, εκείνους διάλεξε ο Θεός για να ντροπιώσει τελικά τους κατά κόσμον ισχυρούς· κι αυτούς που ο κόσμος τους θεωρεί παρακατιανούς και περιφρονημένους, εκείνους διάλεξε ο Θεός, τα μηδενικά, για να καταργήσει όλους θαρρούν πως είναι κάτι.** (1Κορ.1,26-28), σ' αυτούς ο Αναστη-

μένος εμπιστεύτηκε την αποστολή του: **“Όπως έστειλε εμένα ο Πατέρας, έτσι κι εγώ στέλνω εσάς”**. Κατά κάποιο τρόπο ο Ιησούς τους κάνει μέτοχους στην αποστολή του. Όπως ο Ιησούς ήταν ο κατεχούνης μάρτυρας της αγάπης του Θεού Πατέρα για τον άνθρωπο, έτσι οι μαθητές και η κοινότητα των μαθητών του Ιησού, σκοπό έχουν να είναι οι κατ'εξοχήν μάρτυρες της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο.

Και συνεχίζει: **«Αν σε κάποιους συγχωρέστε τις αμαρτίες, τους έχουν συγχωρεθεί. Αν σε κάποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι»**. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος εκ μέρους του Αναστημένου, αποβλέπει στη δημιουργία του περιβάλλοντος που περιγράφεται στα

παραπάνω λόγια του Ιησού, όπου στα θεμέλιά του έχει την μετάνοια, τη συγγνώμη και την καταλλαγή, για να ευδοκιμήσει η Ειρήνη που ο Ιησούς τους δωρίζει. Ο Αναστημένος δεν κατηγορεί, λαβαίνει υπόψη την αδυναμία και δίνει έναυσμα μιας διαδικασίας ζωής “υποδεικνύοντας” ένα πρώτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν θα κατακριθούμε αν δεν φτάσουμε στην τελειότητα αλλά αν δεν προσπαθήσαμε προς

τη σωστή κατεύθυνση, έστω και μέσα από λοξοδρομήσεις, παραλείψεις, σφάλματα, αμαρτίες.

Μια τελευταία σημείωση: ο Αναστημένος δεν εμπιστεύεται τη συνέχιση του έργου του σε μεμονωμένα άτομα αλλά σε μια κοινότητα, βαπτισμένη και εμπνευσμένη από το Άγιο Πνεύμα, η οποία χαρακτηρίζεται από νέα νοοτροπία αφού η ίδια πέρασε από τη μετάνοια και, με τη δύναμη του Πνεύματος, έγινε

χώρος συγγνώμης και συγχώρησης, χώρος χαράς και συνύπαρξης, επειδή το Άγιο Πνεύμα την προίκισε με τα δώρα του: τη σοφία και τη σύνεση, τη βουλή και την ανδρεία, τη γνώση, την ευσέβεια και το φόβο του Θεού, που καρποί τους είναι: **« η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα και η εγκράτεια (= η αυτοκυριαρχία)»** (Γαλ. 5, 22-26).

ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Η Μαρία Μοντεσσόρι ήταν Ιταλίδα παιδαγωγός. Επινόησε το μοντεσσοριανό παιδαγωγικό σύστημα (γνωστό και ως «μοντεσσοριανή μέθοδος»), πρωτοπόρο για την εποχή του που εξακολουθεί να εφαρμόζεται και σήμερα σε αρκετά σχολεία, τα επονομαζόμενα «μοντεσσοριανά» ή «μοντεσσοριανές σχολές».

Η επιτυχία της μεθόδου της αναστάτωσε τον παιδαγωγικό κόσμο διεθνώς. Ακόμα και παιδιά με χαμηλό δείκτη νοημοσύνης, έμπαιναν σιγά-σιγά στις κανονικές τάξεις του σχολείου, καθώς απελευθερώνονταν το πνεύμα και η ψυχή τους. Γι' αυτό μερικοί άνθρωποι, ακόμη και επιστήμονες, συνέδεσαν το όνομά της με τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. Η Μαρία Μοντεσσόρι όμως ασχολήθηκε, κατά βάση, σε όλη τη ζωή της με όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως δείκτη νοημοσύνης ή μαθησιακής ικανότητας, και ίδρυσε σχολές σε πολλά κράτη για να εκπαιδευτεί προσωπικό στη χρησιμοποίηση του παιδαγωγικού υλικού αυτού, αλλά κυρίως στην κατανόηση της φιλοσοφίας της μεθόδου της, γιατί διδάξε πως αυτό είναι το πρώτο θέμα για την επιτυχία.

Ο σεβασμός στην προσωπικότητα του παιδιού είναι η πρώτη αρχή της μεθόδου, και έπειτα η ελευθερία που θα βγει από την πειθαρχία.

Οι 19 εντολές της Μαρίας Μοντεσσόρι για να γίνουμε καλύτεροι γονείς:

1. Τα παιδιά μαθαίνουν από το περιβάλλον τους.
2. Όταν ένα παιδί δέχεται συχνά κριτική, μαθαίνει να κατακρίνει τους άλλους.
3. Όταν ένα παιδί επαινείται συχνά, μαθαίνει να εκτιμά τους άλλους.
4. Όταν ένα παιδί αντιμετωπίζεται εχθρικά, θα μάθει να τσακώνεται.
5. Αν είστε ευλκρινείς με το παιδί σας, θα μάθει τη σημασία της ευθύτητας.
6. Αν κοροϊδεύετε συχνά το παιδί σας, θα γίνει ντροπαλό.
7. Όταν ένα παιδί νιώθει ασφαλές, μαθαίνει να εμπιστεύεται τους ανθρώπους.
8. Αν κάνετε συχνά το παιδί σας να νιώθει ντροπή, θα μάθει να νιώθει πάντα ενοχές.



9. Αν σε ένα παιδί δίνεται συχνά ενθάρρυνση, θα μάθει να έχει υψηλή αυτοπεποίθηση.

10. Αν είμαστε δεκτικοί με ένα παιδί, θα μάθει να έχει υπομονή.

11. Αν είμαστε υποστηρικτικοί με το παιδί, θα είναι σίγουρο για τον εαυτό του.

12. Αν ένα παιδί ζει σε ένα περιβάλλον φιλίας και νιώθει ότι οι άλλοι το χρειάζονται, θα μάθει πώς να βρίσκει την αγάπη.

13. Ποτέ μη μιλάτε άσχημα για ένα παιδί, είτε σας ακούει είτε όχι.

14. Επικεντρωθείτε στο να θρέψετε το καλό που υπάρχει μέσα σε κάθε παιδί. Με αυτόν τον τρόπο δεν θα υπάρχει χώρος για το κακό.

15. Πάντα να το ακούτε και πάντα να απαντάτε στις ερωτήσεις του παιδιού ή σε αυτά που σας ζητά, όταν έρχεται σε εσάς.

16. Να σέβεστε το παιδί, ακόμα κι όταν κάνει ένα λάθος. Έτσι θα μπορέσει πιο γρήγορα να το διορθώσει.

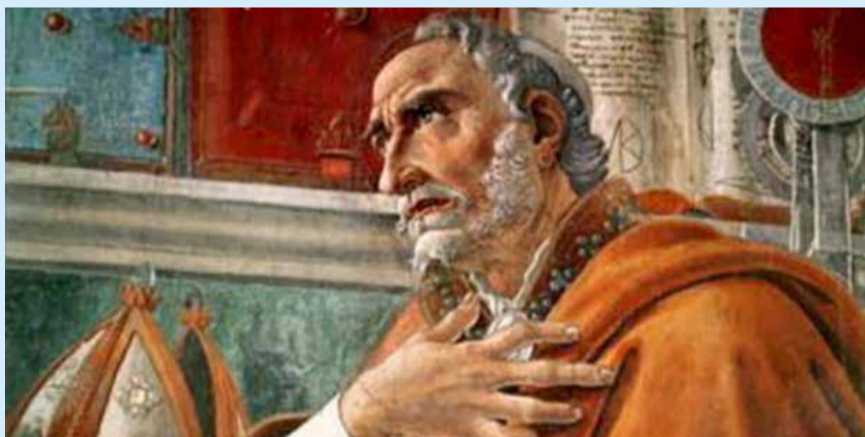
17. Πάντα να είστε έτοιμοι να βοηθήσετε ένα παιδί που σας το ζητά, και να κάνετε στην άκρη όταν έχει βρει ό,τι χρειάζεται.

18. Να βοηθάτε ένα παιδί να αποκτήσει ικανότητες από μικρό. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν εξασφαλίσετε ότι ο κόσμος που το περιβάλλει είναι γεμάτος με τρυφερότητα, ειρήνη και αγάπη.

19. Πάντα να δείχνετε τους καλούς σας τρόπους στο παιδί. Δείξτε του πώς να γίνει όσο καλύτερο γίνεται.

πηγή: **iefimerida**

Γράμμα του Αγ. Αυγουστίνου



Νεαρέ μου φίλε, αν αγαπάς, αυτό είναι το θαύμα της ζωής!

Μπες στο όνειρο με τα μάτια ανοιχτά και ζήσε το με σταθερή αγάπη.

Το όνειρο που δεν έχει βιωθεί είναι ένα αστέρι ξεχασμένο ψηλά στον ουρανό.

Αγάπα τη γυναίκα σου και μη της ζητάς τίποτα παραπάνω από αυτό που κάνει τις ηλικιωμένες καρδιές να ζουν με νοσταλγία!

Να θυμάσαι ότι όσο περισσότερο θα σε αγαπά, τόσο δεν θα βρίσκει τα λόγια να σου το πει.

Κοίταξε την στα μάτια, όταν τα δάκτυλα έντονα την ένωση επιθυμούν. Τα μάτια και τα χέρια της εκφράζουν την απελπισμένη επιθυμία της να ενωθεί και πάλι μαζί σου, τα χέρια και τα μάτια σας για τις βέβαιες υποσχέσεις για το αύριο, σας μιλούν.

Να θυμάσαι ότι αν η επιθυμία της ένωσης των σωμάτων αντικατοπτρίζεται στα μάτια, η επιθυμία της ένωσης των ψυχών φανερώνεται στις κακοτυχίες.

Να μην αισθάνεσαι ταπεινωτικό να της αναγνωρίσεις τα χαρίσματα που εσύ δεν έχεις. Μην πιστέψεις ότι είσαι ανώτερος γιατί μόνο οι ατυχίες της ζωής θα το πουν.

Τη θέλησή σου μόνο με το παράδειγμα να παρουσιάζεις και όχι με των λόγων την πνοή.

Αυτή τη σύζυγο, τη σύντροφό σου στο άγνωστο ταξίδι που είναι η ζωή, να την αγαπάς και να την υπερασπίζεσαι, γιατί αύριο μπορεί να είναι το καταφύγιο σου.

Να είσαι ειλικρινής νεαρέ μου φίλε, αν η αγάπη σας είναι δυνατή θα σας κάνει να χαμογελάτε στη ζωή μαζί.

Να την αγαπάς όπως τον ήλιο που αναζητάς κάθε πρωί! Να την σέβεσαι όπως ένα λουλούδι που περιμένει το φως της αγάπης.

Ας είσαι για κείνην αυτό που πρέπει να είναι εκείνη για σένα, και μαζί να ευχαριστείτε τον Θεό που σας παραχώρησε την πιο λαμπερή χάρη της ζωής!